

Refleksjonsbrev for Merkur, oktober 2021

Barna har siden sommeren snakket mye om “pappa hjemme” eller “mamma jobben”, og vi ansatte har tenkt at meg selv og min familie er et tema som vi kan arbeide med i prosjektet. I samarbeid med foreldrene har vi fått tilsendt mange bilder av foreldrene som viser hva dem gjør på dagtid, enten det er på jobben, på skolen eller hjemme. Vi ser at bildene har vært inspirasjon innen barnas dramatiske lek. Barna tar på sko og utkleddingstøy og reiser på jobben. På bildene ser vi at flere av foreldre sitter ved en PC, dette ser vi nå også i barnas dramatiske lek.

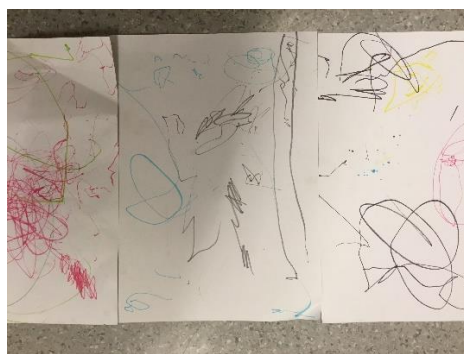

Samtidig som dette, har det vokst frem en ny gren i prosjektet vårt. Eller kanskje det er en gren som allerede har vært der, men som har vokst seg mye større. Etter at vi i forrige måned tegnet omriss av barnas kropper har barna vist stor interesse for tegne. Barna har tegnet flere ganger i uken, og tegneaktiviteter er noe alle barna har deltatt på. Når vi ser tilbake på måneden som har vært har vi har måtte spørre oss selv, kan vi ha prøvd å styre prosjektet for mye i den retningen vi ansatte selv har tenkt? Har vi ansatte holdt fast på temaet “meg selv og familie”, uten å ha sett at barna stadig vekk ønsker å uttrykke seg på estetiske eller kunstneriske måter? Barna har uttrykt seg via tegning nesten daglig, og vi har jo vært der og beriket tegnemulighetene. Vi har improvisert, tatt frem tegnemateriell til enhver tid, vi har hentet nytt tegnemateriell ut ifra barnas ytringer og behov. Så vi har jo sett det, vi har kanskje bare holdt litt for mye fast i en vei. Også tok barna tok kanskje en uventet sving.

Vi har måtte stoppe opp litt og se etter hvor vi er. Når vi reflekterer over det som har skjedd i oktober ser vi at tegne-interessen har vært den delen av prosjektet som har vokst seg størst. Vi ser det også via dokumentasjonen vi har. På bilder hvor vi har tegnet kropper, samler barna seg rundt for å tegne. Det er nok denne veien barna nå fører prosjektet nå.

For å jobbe med barns 100-språklighet må vi spørre oss, velger vi ofte de samme språkene eller uttrykksformene som vi representerer for barna? Tilbyr vi noe nytt? Å tegne er jo noe som gjøres ganske ofte i barnehagen, så hvordan kan tegning gjøre så barna får uttrykt seg på mange ulike måter? Har vi med tegning egentlig fått tilrettelagt for at barna kunne bruke flere språk? Et hvitt kopi-ark med fargeblyanter er én måte å uttrykke seg på. Så hvis barna møter variert materiell vil det da kunne bety at barna har fått uttrykt seg på mer enn en måte? Barna har tegnet på materialer med ulik tekstur og de har brukt ulike tegneredskaper. Med tusj kan vi se at barna tegner små streker og mindre detaljer. Fettstiftene blir ført i større bevegelser, og gjerne litt hardere. Barna har tegnet på blant annet ruglete strier og på glatte ark. Noen har testet å tegne seg litt på hender eller i ansiktet.

Vi har lagt i frem spor og impulser til barna, når barna har kommet om morgenen har det plutselig vært festet to meter med tegneark på gulvet med blyanter strødd utover. Det var en dag hvor barna kom inn i rommet og møtte en iPad midt på gulvet med tegneappen åpen. Koblet til prosjektoren ser man alt som blir tegnet, i et stort, lysende format. Vi vil fortsette og prøve oss frem å skape nye impulser. Kanskje vi setter frem noe som ikke fenger, eller kanskje vi setter frem noe som blir brukt helt annerledes. Det viktigste vi kan gjøre å være er romslige og tillate barnas uttrykk i de ulike kunstmøtene. Rammeplanen støtter opp om dette og sier at barna skal støttes i å være aktive og skape egne kunstneriske og kulturelle uttrykk (2017).

Plastelina er noe annet som har vært veldig populært på avdelingen. Barna fikk i oktober et møte med en annen plastelinalignende masse, nemlig hjemmelaget lekesand. Lekesanden har andre egenskaper enn plastelina, og dette oppdaget barna fort. Først etterspurte dem kjevler og former slik dem ofte bruker i plastelina, men dette valgte dem bort igjen. Barna lot sanden gli imellom hendene sine, de klemte den hardt og sanden tøyte ut mellom fingrene. Barna banket på sanden og utforsket lekesandens egenskaper. Barna satt lenge og formet, utforsket og opplevde. Estetiske opplevelser kan beskrives som det som får oss til å stoppe opp og dvele med våre sanser ved et fenomen i eksempelvis kunst. I estetiske opplevelser blir vi grepet eller rørt og vi erkjenner det vi opplever (Guss, 2015). Det er ikke lett og kunne si at barna har hatt en estetisk opplevelse, men vi ser beskrivelsen av estetisk opplevelse i sammenheng med både tegne og formings-opplevelser barna har hatt denne måneden.

Avslutning:

Det vi sitter igjen med denne måneden er mange ulike kunstneriske erfaringer og uttrykk. Det er fortsatt mulig å kalle dette prosjektet meg selv. Men kanskje det handler om meg selv og mine estetiske eller kunstneriske opplevelser akkurat nå? Vi må se videre på hva barna interesserer seg for som gir dem mulighet til å oppdage, lære og utforske. Vi ser at det har våknet en liten male-interesse hos barna den siste uken. Er det noe kan vi ansatte tilføre for å gi barna mulighet til flere og ulike uttryksmåter via denne interessen?

Litteratur:

Guss, F., G. (2015). Barnekulturens iscenesettelser 1: Lekens dynamiske verdener. Oslo: Cappelen Damm AS.

Kunnskapsdepartementet. (2017). Rammeplan for barnehagen.

